

5 / ČERVEN 2021

ŠKOLNÍ ČASOPIS
ZŠ ŠLAPANICE

V
Z

A

K

O

Žako školní časopis ZŠ Šlapanice

Vychází od 1. dubna 2020.
Tištěná verze do každé třídy zdarma.
Digitální verze volně na www.zsslapanice.cz.

Sídlo: ZŠ Šlapanice
Masarykovo nám. 1594/16
664 51 Šlapanice
E-mail: zako.redakce@zsslapanice.cz

Naše škola: Lenka Sedřová
Gabriela Parmová
IT: Vítek Vyšinka
Expedice: Filip Petřík
Po škole: Karolína Kostková
Adéla Šamšulová
Nina Degano
Hobby: Vanda Lukešová
Nina Degano
Poradna: Andrea Mikotová
Rozhovory: Šarlota Burianová
Čtení: Marie Buchtová
Hřiště: Pavlína Chalupová
Markéta Kondlerová

Ilustrace: Vanda Lukešová
Korektury: Viktor Merta
Grafika: Roman Fuksa
Pedagogický dozor: Roman Fuksa
Viktor Merta
Filip Petřík

Aktuálně

Ahoj, devátáci..... 1

Naše škola

Přijímací zkoušky..... 6

Rozhovor

Diablo..... 9

Hobby

Máte rádi kočky?..... 11

Po škole

Čtení na prázdniny..... 13

Expedice za mě100

Černovická terasa..... 15

Poradna

Strašák prokrastinace 17

IT

Florišci radí..... 19

Čtení na pokračování

Planeta Nabe..... 22

Hřiště

Trable s vysvědčením..... 23

Literární okénko

Limerik pro Honzu..... 25

AHOJ, DEVÁŘÁCI!

Deváři, brzy se s vámi bohužel už budeme muset rozloučit. Proto jsme pro vás a vaše učitele vytvořili anketu, kde se dozvíte, jaké jsou třeba vaše oblíbené předměty, zážitky či na jaké školy se všichni rozejdete. Třeba si jednou na Žaka vzpomenete a přečtením tohoto článku si připomenete naši základku.

ŽÁCI

Co byste chtěli vzkázat žákům z nižších ročníků?

Nejste drsní, když už teď jste sprostí jako kanál.

Zkuste nepřidělat učitelům vrásky!

Hlavně, vaňte si učitelů, poslouchajte a neříkejte, že to je nuda, protože ono se vám to opravdu nakonec někdy hodit bude. Také nevyhazujte zbytečně jídlo v jídelně, ani nevíte, jaká je toho škoda a jak se s tím kuchařky vařily.

Usmívej se i v nejtěžších časech :)

Užívejte si to tady, dokud ještě můžete... Rychle to uteče!

Základní škola
Slapanice

9.B

2020 / 2021

Jaké já je nejlepší lavice a proč? ;)

Nejčastější odpověď byla poslední a předposlední lavice u okna. Dá se tam prý skvěle opisovat, svačit, dobrý výhled a jde tam nejméně vidět.

Co Vám při distanční výuce vyhovovalo?

klid, pozdní vstávání, individuální rozvržení času, všechno, prakticky nic, míň učení a více času, sezení v lavici, nemusel jsem se oblékat do hezkého a úplného oblečení :D, u online hodin se s vypnutou kamerou a mikrofonem dalo dělat téměř cokoliv

Jaká bývala Vaše oblíbená svačinka do školy?

Rohlík se šunkou, tousty (spolužáci je závidí!), sušenky (avšak většinou skončily rozkradené spolužáky), Kájiny bezlepkový obědy, croissant, „tu, kterou jsem nemusel chystat“

Co jste nejraději dělali při online hodinách? ;)

hráli hry, „JÍDLOO!“, spánek, vaření, chatování, grilování

Jaký je Váš nejoblíbenější předmět?

1. čeština, fyzika, tělocvik
2. dějepis, přírodopis, matematika
3. chemie

Jaký oběd ze školní jídelny Vám chutnal nejvíce?

švédské masové kuličky, asijské rolky, řízky, špagety, pizza, „ten, co se dal jíst“, buchtičky s krémem, hovězí guláš, svíčková, rizoto, tuňákový salát

Co Vám chybělo při distanční výuce?

kontakt s lidmi, spolužáci, asi všechna ta sranda, co bývá o přestávkách i v hodinách, někdo, kdo by mě mohl na těch 45 minut zabavit, pan učitel Panny, školní atmosféra

Na co se naopak těšíte?

Noví lidé, noví učitelé, praxe, změna prostředí, možnost rozvíjet se v tom, co mě baví, na snad lepší kuchyni, na prázdniny, netuším, budu moci studovat to, co mě baví

A kam dál? (škola, na kterou jdete)

Křenová, Sokolská, Charbulova, Sokolnice, Cyrilometodějské gymnázium, SSUM, Purkyňova, Kotleářská, Merhautova, BiGy, Střední odborné učiliště Uherský Brod

Co Vám bude chybět?

spolužáci, jídlo ze školní jídelny, učitelé, prostředí školy, kamarádi, historky ze života pana učitele Pannyho, Marek, Tom a Honza, pěkná zeď v naší třídě, nic

Na co budete vzpomínat? (zážitek)

adapták, výlety, lyžák, na kázání paní učitelky Šolcové, abychom se nehoupali, Chorvatsko, na Simču, na Ludvíka, školy v přírodě, na trapasy u zkoušení u tabule, laser game, budu vzpomínat na různé historky učitelů, na nejkrásnější období mého života, „Dokonce si vzpomínám i na zážitky z výletu do muzea s paní učitelkou Šolcovou. Na bobovou dráhu s paní učitelkou Boháčkovou a na vodní bitvu s panem učitelem Kunovjánkem. No, je toho spoustu, na co ráda vzpomínám.“

UČITELÉ

Jaký oběd ze školní jídelny Vám chutnal nejvíce?

Rajská polévka, čočka, „hornácké brambory jsou úplně nej“, řízek, lasagne, „nechodím na obědy :)“ rizoto, šulánky s mákem, „Ten, co jsem mohla sníst v klidu“

Co Vám bude chybět?

„Vy, milí devátáci! Jak ten čas letí!“, vypnuté mikrofony, devátáci a devátačky, „Že jsme nemohli jet společně na hory do Herliček.“ práce z domu, „již teď mi chybí dobrá nálada...“

Jaké jsou nejzajímavější nebo nejtipnější výmluvy žáků, co jste slyšeli?

„Mezi typické odpovědi patřily: byl na WC, padá wifi, zvoní pošťák, "Mně to vypadlo, já nic neslyším..." Nedá se ale říci, že to byla vždy výmluva.", "Nefunguje mi mikrofon," řekl žák do mikrofonu., „Nemůžu si zapnout kameru, mám na bradě velkýho bed'ara, kdyby to ostatní komentovali, poškodilo by to moje duševní zdraví.“

Co vám při distanční výuce vyhovovalo?

ranní vstávání, ticho ve škole, spousta nové inspirace, nic, „že můžeme všechny žáky ztlumit jedním kliknutím...“, nemusel jsem nikam jezdit, „Mohla jsem se doma starat o naše štěně.“

Co vám chybělo při distanční výuce?

žáci, nadšené tváře, kontakt s lidmi, „Vidět žáky na vlastní oči, kamery sabotovali“, chytré děti, stres :), zpětná vazba žáků,

Na co budete vzpomínat? (zážitek s letošními devátáky)

Na náš "volant", na diskotéku se světelnými efekty při on-line hodině, „Na video, které jsme spolu natočili v 5. třídě. Zůstali tam navždy malí...“, „Jak mi fandili, když jsem běžel do schodů a pořád zakopával :)“, „na hodiny OV s 9.D, Michalovy moderátorské výstupy, Mončiny drzé poznámky :D, a také na chytré dotazy žáček z 9.B“, Chorvatsko, „Od první třídy (1. A) byli snaživí, pracovití a milí“, posledních pár hodin "výuky"

Krátký vzkaz (citát), který chcete vzkázat svým devátákům

Ať se vám daří, nezapomeňte na svou ZŠ i učitele a nezapomínejte i po letech se k nám hlásit, my si vás pamatujeme!

Ať vám vše vychází tak, jak si přejete.

...SVĚT JE VELKÝ, NEZTRAŤTE SE V NĚM...

I za mraky svítí slunce.

Přeji vám, ať se vám v životě daří a jste šťastní. Mám vás moc ráda. :)

Užijte se prázdniny a v září vykročte tou správnou nohou!

Když nejde o život nebo zdraví (ať už vaše nebo blízkých), jde o h...houby. Rozbité věci se dají opravit, ztracené peníze znovu vydělat. Dávejte na sebe pozor a buďte k sobě samým hodní :-)

9.E

2020/2021

Za poskytnutí úžasných fotografií děkujeme firmě:

LUKÁŠŘÁDEK.cz
fotograf

ADÉLA & KÁJA

PŘIJÍMACÍ ZKOUŠKY

2021

Letošní přijímací zkoušky byly přesunuty z dubna na květen, což mohlo být pro studenty na jednu stranu dobré v tom, že měli více času na přípravu, ale na druhou stranu to mohlo být více stresující. Rozhodnutím Ministerstva školství, mládeže a tělovýchovy bylo ve školním roce 2020/2021 umožněno konat jednotnou přijímací zkoušku ve dvou termínech.

Přijímačky se týkaly žáků pátých, sedmých a devátých tříd. Ze sedmých tříd jsme udělaly rozhovor s Honzou Slavíkem, z pátých tříd s Filipem Sedou a z devátých s Terezií Parmovou.

Terka Parmová

devátý ročník

Připravovala ses na přijímací zkoušky?

Jelikož jsem v lednu dělala talentové zkoušky na Střední uměleckou školu Husovu a Střední školu Sokolskou, na které jsem se dostala, na přijímací zkoušky už jsem se moc nepřipravovala, chtěla jsem to jen zkusit.

Jak jsi se připravovala a jaká příprava ti nejvíce pomohla?

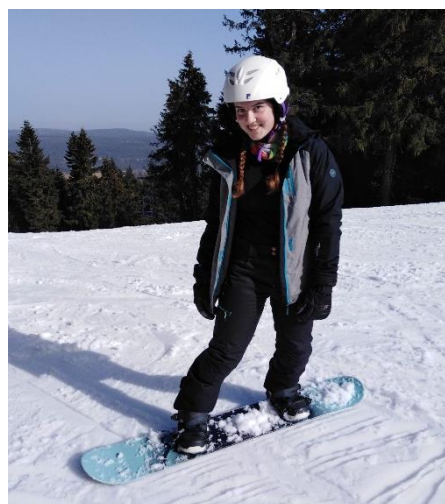
Nejvíce mně pomohla příprava od paní učitelky Boháčkové, která mě připravovala na češtinu, a máma, která mě připravovala na matematiku a dokopala mě se alespoň trochu učít.

Co pro tebe bylo během období přijímaček nejtěžší?

Dokopat se k tomu, abych se na to alespoň trochu podívala.

Co tě na přijímačkách nejvíce bavilo?

Zkouška zručnosti, ve které jsem vyřezávala ze sádky podle předlohy, modelování drátu podle předlohy a kreslení též podle předlohy.

Dostala ses na některou ze škol, na kterou jsi se hlásila?

Dostala jsem se na všechny čtyři, na které jsem se hlásila. V lednu jsem dělala talentové zkoušky na dvě školy a v květnu jsem dělala přijímačky na další dvě školy. Proto pro mě bylo opravdu těžké rozhodnout se, kam jít.

Jsi spokojena se svým výsledkem?

Jsem ohromena svým výsledkem. Byla jsem opravdu v šoku, tohle jsem opravdu nečekala.

Honza Slavík
sedmý ročník

Připravoval ses na přijímací zkoušky?
Ano.

Jak ses připravoval a jaká příprava ti nejvíce pomohla?
Připravoval jsem se tak, že jsem si neustále dělal testy z minulých let, a ano, tyto testy mi nejvíce pomohly.

Co pro tebe bylo během období přijímaček nejtěžší?
Poslední měsíc před přijímačkami, kdy jsem se vyloženě přemlouval k tomu, abych se ještě učil.

Dostal ses na některou ze škol, na kterou ses hlásil?
Ano, dostal jsem se jak na „Křenku“, tak na GML.

Jsi spokojen se svým výsledkem?
Ano jsem.

A ještě jedno rozloučení

Vážení učitelé a spolužáci, budu odcházet z této školy. Děkuji vám všem, že jsem mohl být v této suprové škole. Děkuji všem učitelům, žákům, kuchařkám a všem. Mám radost, že jsem sem mohl chodit. Ještě jednou velké díky.

Filip Sed'a
pátý ročník

Připravoval ses na přijímací zkoušky?
Ano.

Jak ses připravoval a jaká příprava ti nejvíce pomohla?
Pořád dokola jsem si s lidmi, kteří připravují děti na přijímačky na gymnázia, dělal testy z minulých let.

Co pro tebe bylo během období přijímaček nejtěžší?
Bylo tam hodně nových a těžkých věcí a také stres.

Co tě na přijímačkách nejvíce bavilo?
Nejvíce mě bavilo skládání příběhu v češtině.

Dostal ses na některou ze škol, na kterou jsi se hlásil?
Nedostal jsem se ani na Gymnázium ve Šlapanicích, ani na Cyrilometodějské v Brně.

Jsi spokojen se svým výsledkem?
Jsem velmi spokojen.

Saša Mandát, 4. B

NÁVRAT DO ŠKOLY

Zajímalo nás, kolik dětí se do školy těšilo a kolik ne, tak jsme udělali anketu, ve které měli možnost všichni žáci odpovídat na otázky ohledně návratu do škol.

Ankety se zúčastnilo celkem 255 žáků, z toho 92 jsou děti z prvního stupně a 163 dětí z druhého stupně.

Celkově se do školy těšilo 51 % dětí. Na prvním stupni dokonce skoro 76 %, ale na druhém stupni zpět do školy chtělo pouhých 37 %.

Většina žáků (84 %) se těšila nejvíce na kamarády.

Na prvním stupni dětem přijde prezenční výuka ze 47 % lepší především proto, že se vidí s kamarády a na druhém stupni z 38 % proto, že se toho více naučí.

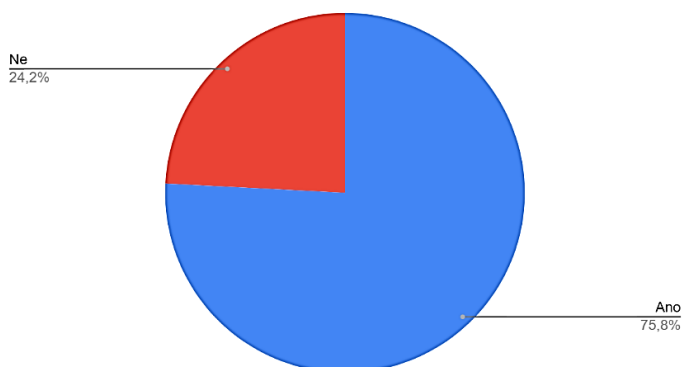

Ale až 19 % z druhého stupně nepřijde prezenční výuka lepší.

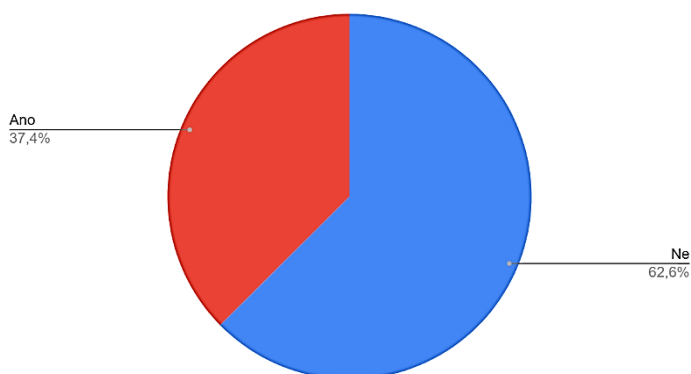

Chceme se s vámi podělit i o ty zábavné odpovědi. Nás osobně nejvíce pobavily odpovědi: nejvíce jsem se těšil na pana učitele Staroštíka a v prezenční výuce si budu více vážit spaní.

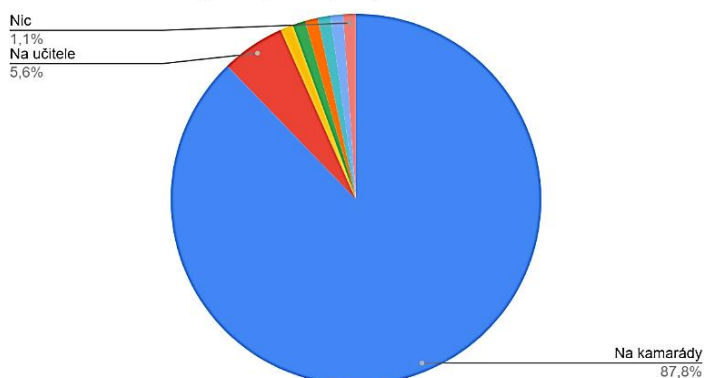
Chtělo se ti zpátky do školy (1. stupeň)

Chtělo se ti zpátky do školy? (2. stupeň)

Na co ses těšil nejvíc? (1. stupeň)

DIABLO

Ahoj, mohl by ses nám ve zkratce představit?

Jsem Viktor Kopeček, vystupuji pod pseudonymem nebo přezdívkou DIABLO a dělám hudbu už nějakou dobu.

Jak vznikl nick DIABLO?

Vznikl tak, že jsem těch jmen měl ze začátku strašně moc a hledal jsem něco, co by ke mně sedělo. Líbilo se mi, jak to jméno zní, ze začátku jsem měl ještě „lil“, ale dal jsem to pryč - přišlo mi to takový kýčovitý. Tak jsem tam nechal jenom to „DIABLO“ a myslím si, že to ke mně i sedí, k mojí povaze a tak...

Který tvůj song je podle tebe nejlepší?

Za mě je nejlepší DIAFLOW, jsem na něj asi nejmíc hrdej, protože mi přišlo, že jsem tam dal nejlepší slova a byl to ten styl, který bych si já sám u jiných interpretů poslechnul.

Je něco, co bys teď už nezveřejnil, nebo jsi se vším spokojený?

Asi ne, já si myslím, že všechny songy, co tam jsou, mají nějaký svůj důvod, a i kdyby byly třeba v porovnání s tím, co budu teď dělat do budoucna, špatný, tak se v tom dá sledovat ten progres a je to takový „jako na památku“.

Jsou ty písničky napsané podle reality, nebo je to smyšlené?

Všechno má nějaký svůj důvod, každá ta písnička vychází z mé hlavy, takže si myslím, že ať už je ten příběh, který ta písnička dává, smyšlený, tak ta message je z mého reálného života a je to všechno propojené s mými zážitky.

Takže není to nijak jakoby „trendovitě“ smyšlený příběh.

Jakým způsobem píšeš texty?

Když mě rovnou něco napadne, líbí se mi to a mám možnost si to někam zapsat, tak si to zapíšu.

Vždycky je to jenom pár řádků a pak třeba z takových úryvků složím jednu celou písničku. A když chci fakt napsat celou písničku, tak nejdřív hledám podklady, který se mi líbí, chvíli to poslouchám, a když mě napadne nějaký téma, tak do toho začnu jakoby freestylovat, že si prostě nahlas říkám, co mě napadne, a zapíšu si to.

V jakém programu a jakým způsobem tvoříš hudbu?

Co se týče nějakých vizuálů, který tam jsou (když jsou tam nějaké fotky), tak to všechno dělám sám a dělám to většinou v nějakém editoru, že to jenom hodím do power directoru a tam to sestříhám a hodím k tomu sound. Veškerá hudba je ovšem normálně nahraná a zmasterovaná v zaplaceném studiu. Nechávám to na profesionálech.

Vzniká nejdřív text, nebo hudba?

To je dost různý, jak jsem říkal – někdy mě prostě napadne pár slov nebo vět, který dám nějak do sebe, zapíšu si je, schovám je a pak z několika takovýchle útržků můžu poskládat celou písničku, ale někdy mi prostě stačí si jenom pustit podklad, vžít se do tématu té hudby a pak přímo na to vkládat text. Je to různý.

První song na kanálu „O NÍ“ vypadá hodně profesionálně, měl jsi před ním ještě nějaký jiný music video, nebo je toto úplně první?

Je to úplně první písnička, která byla nahraná ve studiu, zmasterovaná a prostě připravená na to, že půjde ven.

Jak vznikla tvoje spolupráce s Filipem?

Potkali jsme se na meetingu k časopisu a zjistili jsme o sobě, že já dělám hudbu a on se zajímá o videoprodukcí. Hodně jsme se díky tomu začali bavit a domluvili si spolupráci společně i s Markem, který se zajímá o kameru a střihy efektů. Takhle nějak jsme to dali dohromady. A jsem za to hrozně rád, protože s Filipem se mi spolupracovalo dobře a doufám, že i do budoucna bude. Jsem rád, že je jak můj kolega, tak kamarád.

Kdo tě inspiruje? Kdo tě motivoval natočit první video?

Asi v tom nebyla nějaká velká inspirace, protože já jsem o tom dost mlčel, dělal jsem to spíš pro sebe. Jinak vzorů mám hodně, například Michaela Jacksona nebo Freddieho Mercuryho a taky Kurt Cobain z Nirvany je můj velký vzor. Co se týče rapu, tak ze zahraničí určitě Eminem, XXXTentacion, lil peep. Tady z Česka těch vzorů moc nemám, jenom si tak občas naposlouchám nějaký věci, co se mi líbí. Pro první video jsem měl motivaci já sám, protože jsem to chtěl zkusit, byl to takový krok do prázdná, byla to prostě zkouška a já jsem to měl jako hobby. Prostě mě to chytlo, začalo se mi líbit to nahrávat a celkově to vytvářet, takže to vyšlo a lidem se to myslím líbilo.

Plánuješ natočit další music videa? Pracuješ teď na něčem?

Měl jsem teď v době karantény strašně dlouho „creativity block“ a nešlo mi tvořit texty. Snažil jsem se s tím něco dělat, ale bylo to těžký se z toho dostat. Teď už mám zase ten svůj elán a určitě budu dělat nový věci. Největší chyba by byla s tím přestat, nikdy jsem neplánoval skončit.

Stříháš si videa sám?

Ne, jak říkám, tam všechno dělal náš kamarád Marek, kterej tohle prostě studuje a věnuje se tomu opavdu dlouho, takže všechny efekty a hrubej střih byla jeho práce.

Je tohle tvůj první rozhovor?

Ano, je to můj první rozhovor.

Máš už nějakou fan base?

Mám tam necelé dvě stovky sledujících, takže nemám nějakou extrémně velkou fan base, ale když jsem vydal nějakou písničku, tak tam byla spousta lidí s dobrými ohlasy.

Chtěl bys čtenářům ještě něco nakonec dodat?

Děkuji za rozhovor. Pokud to čtete a neznáte mě, tak určitě nebude špatný, když se na moji tvorbu podíváte, protože chystám nové věci. Když se vám to bude líbit, tak tam zůstaňte, a pokud ne, tak to beru, nesednu určitě každému, ale myslím si, že to, co dělám, dělám dobře, protože to dělám od srdce a určitě to nedělám na sílu, dělám to rád.

Pokud si od Viktora budete chtít něco poslechnout, mrkněte na jeho YouTube kanál:

https://www.youtube.com/channel/UClwaz0Q4HGzFfD_rsP_P5RA

MÁTE RÁDI KOČKY?

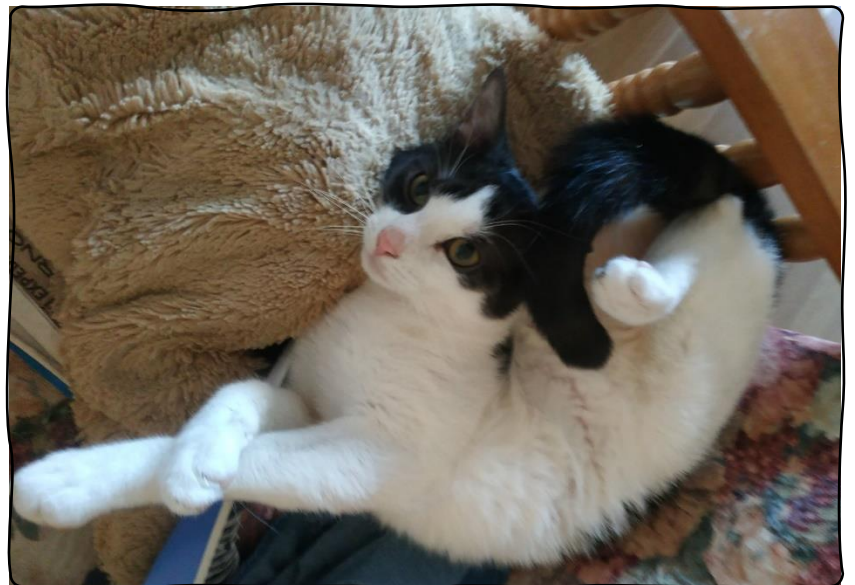
A mám vás!

Věděli jste, že?

Na kočky se ve všech zemích nevolá českým „čičičiči“? Třeba v Rusku na kočku volají „kis-kis-kis“ (vyslovujeme „ks-ks-ks“). Kdybyste takhle na kočku zavolali v USA, tak by to bylo hodně zajímavé. „Kis“ zní totiž hodně podobně jako anglické kiss, což znamená líbání. Radši na kočku v americe udělejte „kitty kitty kitty“. V Číně se používá „mi-mi-mi“, v Japonsku zase „neko-neko“. Pískáním můžete upoutat pozornost kočky v Belgii, v Mexiku zajímavým „gatito-gatito“. V Indii na kočku rovnou mňoukáte „meow-meow-meow“, v Austrálii to je „puss-puss-puss“. A až pojedete do Paříže, na kočky volejte „minou-minou-minou“. Schválně zkuste na vaši kočku těmito způsoby zavolat! Ale radši sami doma, nemůžu zaručit, že pro lidi bude normální, až se přes dům bude rozléhat čičiči, kis kis kis kis, mi mi mi mi mi mi, neko neko.....

Kočičí jóga?

Moje, moje,
moje!

Kdo separoval
kočku do plastu?

Věděli jste, že?

Kočky jsou největší spáči mezi savci? Spí až 16 hodin za den. Nebudu lhát, celkem jim závidím. Pokud se k vám kočka přibližuje s kmitajícím ocáskem, vyjadřuje tím svou lásku k vám. Jestliže máte kočky opravdu rádi, líbily by se vám kočičí kavárny v Japonsku, kde pijete kávu a u toho kolem vás lezou kočky. Kvůli kočičím kavárnám ale nemusíte letět do Japonska, je jich spousta v Česku! A najdete je i v Brně. Když už jsme u toho Japonska, tak tam černou kočku oproti nám Čechům považují za štěstí. Černé kočky trpí i o Halloween - v anglicky mluvících zemích se v mnoha útulcích černé kočky na tento svátek nedají adoptovat, protože někteří lidé je využívají k rituálním obětem. Víte, jak na některých chytrých telefonech jde otevřít mobil otiskem prstu? Kočky by mohly mít to samé, ale na čumák. Každá kočka má jiný.

Psss,
jsem tajný agent.

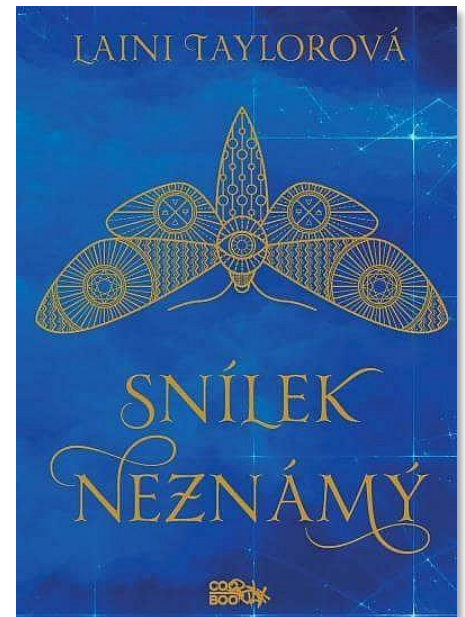

ČTENÍ NA PRÁZDNINY!

Laini Taylorová: Snílek neznámý

Sen si vybírá snílka, nikdy naopak. Sirotek a knihovník Lazlo odmalička slýchal příběhy o městě Pláč, které bývalo plné bohů, ale jednoho dne jako by na něj všichni zapomněli. Od té doby pátral po nejmenší zmínce o ztraceném městě. Když se mu jednoho dne naskytne příležitost vyrazit do Pláče s legendárními válečníky, vůbec neváhá a vydá se na cestu. Ve snech ho navštěvuje bohyně s modrou kůží, ale jak je to vůbec možné, když ji nikdy nepotkal a všichni bohové jsou prý mrtví?

V této knize najdete skvěle propracovaný svět a postavy, celý příběh se nese v zasněné atmosféře. Kvůli podrobným popisům je kniha delší a někdo by se do ní nemusel začít, proto bych ji doporučila spíše dívkám z druhého stupně.

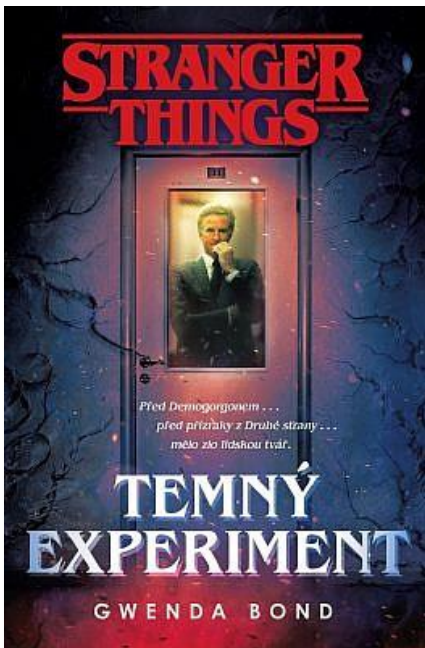

<https://www.databazeknih.cz/obalka-knihy/snilek-neznamy-snilek-neznamy-365475>

60 % fantasy

30 % napínavé

10 % romantika

<https://www.databazeknih.cz/obalka-knihy/stranger-things-temny-experiment-410983>

Gwenda Bond: Stranger Things: Temný experiment

Je léto roku 1969 a Terry Ivesová bydlí na univerzitní koleji v Indianě, doslechla se o důležitém vládním experimentu v nedalekém městečku Hawkins a rozhodla se jej zúčastnit. Výzkumníci jí tam podávají psychedelické látky, Terry začíná tušit, že něco není úplně v pořádku. Zjišťuje, že ředitel laboratoře Martin Brenner má větší tajemství, než si Terry vůbec dokáže představit...

Tato kniha je prequel úspěšného Netflix seriálu Stranger Things. Pokud vás zajímá, co se vlastně stalo jedenáctce, tak si tohle určitě musíte přečíst. Příběh je napsaný čtivě a napínavě, přestože má 320 stran a nejsou v ní obrázky. Knihu bych doporučila fanouškům seriálu, pokud jste ale seriál neviděli, ničemu to nevádí.

50% fantasy

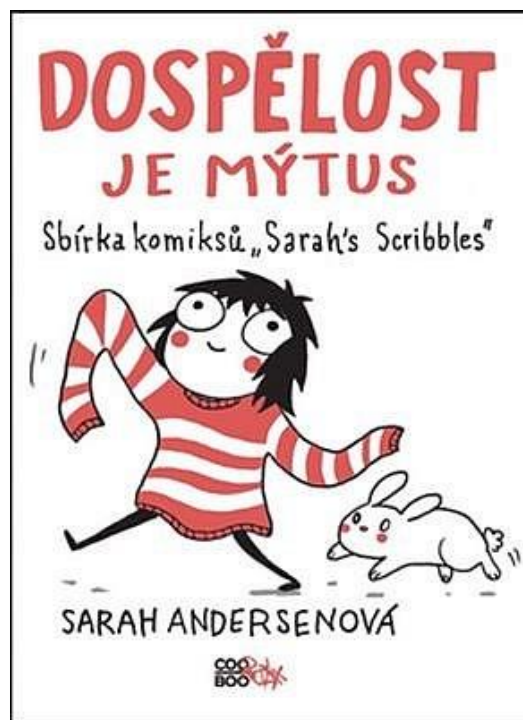
50 % napínavé

Sarah Andersenová: Dospělost je mýtus

Dokážete proflákat celé víkendy na internetu? Sníte o tom, že celý den zůstanete doma a budete se válet v pyžamu? Přemýšlíte, kdy vlastně ta dospělost začíná? Pokud ano, tak tenhle komiks je přímo pro vás! Sice v něm není příběh, ale každodenní trable autorky vás určitě pobaví. Myslím si, že se i do některých situací vcítíte. Obrázky jsou geniální a několikrát mě rozesmály. Komiks má bohužel jen 112 stran, přesto bych ho doporučila žákům druhého stupně. A pokud vás kniha zaujala, můžete se podívat i na další díly: Ubulená hromádka štěstí a Kočky útočí.

<http://sarahandersenovazpisecky.com/>

<https://www.databazeknih.cz/obalka-knihy/dospelost-je-mytus-dospelost-je-mytus-319429>

100% vtipné

Natalja Ščerba: Časodějové (šestidílná sága)

Tyto knížky jsou tak napínavé, že budete mít potíže se od nich odtrhnout! Nedáte je z ruky, dokud je nedočtete! Hlavní hrdinkou příběhu je Vasilisa Ohnivá. Vasilisa neměla až do svých 12 let ponětí o tom, že její otec je mocný časoděj ze země Eflara. V této zemi žijí lidé, kteří umí ovládat čas. Když se pak Vasilisa sama v této zemi ocitne, netuší, jaké nebezpečí tam na ni čeká. Nikdo neví, proč se tam najednou objevila, ani kým ve skutečnosti je. Je to špionka svého otce, která mu pomáhá získat trůn? Nebo snad mocná časodějka, která může zachránit naši Zemi i Eflaru před nebezpečím, které se na ně řítí?

Tato fantasy sága je plná napětí v každém jednom díle. O popularitě ságy vypovídá i to, že byla z ruštiny přeložena do ukrajinštiny, polštiny, češtiny a slovenštiny. Doporučuji hlavně holkám od 11 let. První díl už dokonce vyšel v češtině i jako audiokniha. Natalja Ščerba získala už mnoho literárních ocenění.

50% fantasy

50% napětí

ČERNOVICKÁ TERASA

Slyšel jsi někdy o lokalitě zvané Černovická terasa? Věděl jsi, že zde byly nalezeny ostatky dinosaura? Jedná se o oblast na okraji města Brna bohatou na různé typy biotopů, které přitahují pozornost nejen velkého počtu obratlovců (ptáků, savců, plazů, ...), ale také hmyzu. Velká část tohoto území je dnes zastavěna průmyslovou zónou, která se v budoucnu bude bohužel ještě rozšiřovat a mnohé biotopy tak skončí pod halami.

Neváhej tedy a vydej se o letních prázdninách tuto nedalekou lokalitu s různorodými biotopy navštívit.

Navštiv kolonii volně žijících králíků divokých!

Putuj po stopách pravěkých veleještěřů!

Užij si nevšední výhled na Brno!

Potkej zajímavé ptačí druhy!

DOPORUČENÍ

Na cestě je minimum stinných míst, v horkých letních dnech se ti bude hodit zásoba pití a pokrývka hlavy.

Po dešti je trasa hodně blátivá, místy se jde mimo polní cesty, lepší je vyrazit, když je sucho.

VÝZVA

Pokud bys v průběhu výpravy narazil na něco neobvyklého nebo se Ti podařilo něco zajímavého vyfotit, pošli příběh či foto na email: filip.petrik@zsslapanice.cz.

Nejzajímavější zážitky z vašich expedic se objeví v příštím čísle.

Můžeš využít připravené trasy, na které se nachází 7 záchytných bodů. Na každém z nich najdeš QR kód a po jeho načtení se dozvíš několik informací o okolí. Aby načtení QR kódů správně fungovalo, je zapotřebí mít nějakou čtecí aplikaci a internetová data v mobilu!

JAK SE NA ČERNOVICKOU TERASU DOSTAT

MHD

Trolejbusem 31 na zastávku Brněnky.

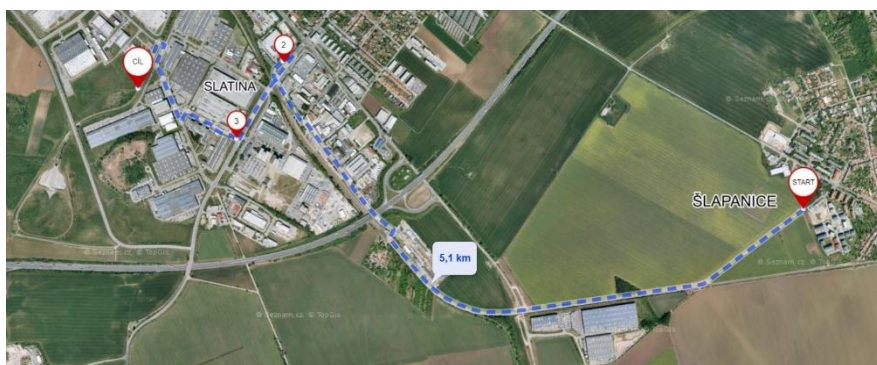
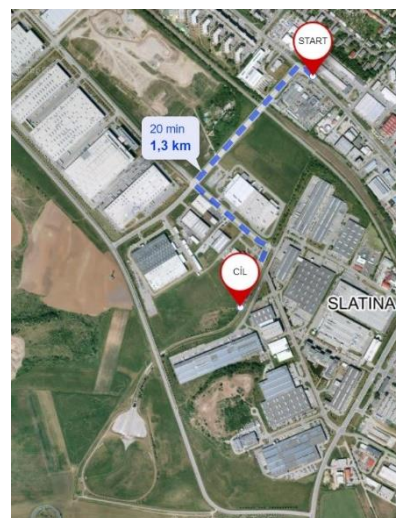
<https://mapy.cz/s/fogomohemu>

MHD

Zpátky pak ze zastávky Staré letiště.

<https://mapy.cz/s/naramesova>

PĚŠKY NEBO NA KOLE

Z Brněnských Polí ve Šlapanicích po cyklostezce směrem do Slatiny.

<https://mapy.cz/s/fagupazata>

TRASA VYCHÁZKY PO ČERNOVICKÉ TERASE

Délka trasy (body 1-7) je 2,6 km.

BOD 1 (49°10'13.718"N, 16°40'12.160"E)

BOD 2 (49°10'2.392"N, 16°40'0.047"E)

BOD 3 (49°10'3.829"N, 16°40'4.556"E)

BOD 4 (49°10'15.919"N, 16°39'41.995"E)

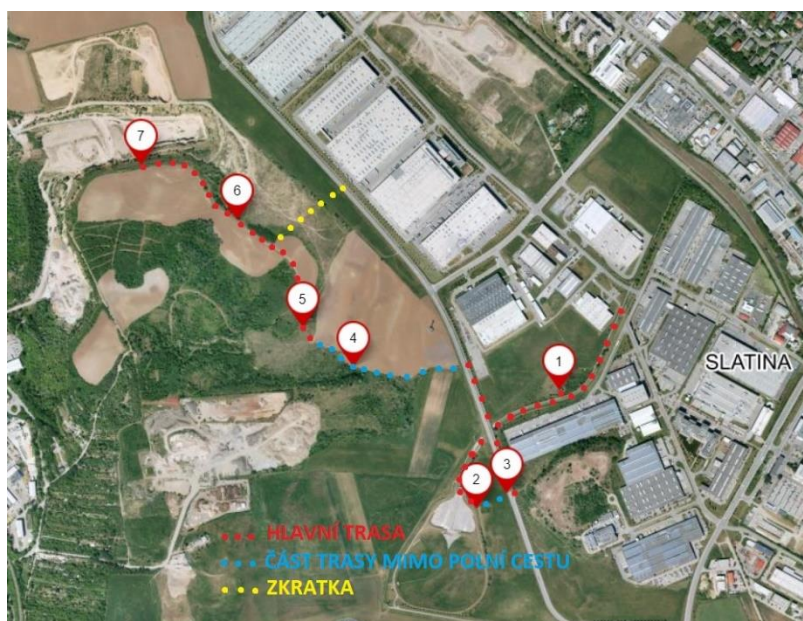
BOD 5 (49°10'19.710"N, 16°39'34.565"E)

BOD 6 (49°10'30.062"N, 16°39'25.015"E)

BOD 7 (49°10'35.314"N, 16°39'10.850"E)

<https://mapy.cz/s/konososeso>

STRAŠÁK PROKRASTINACE

Znáte to: „Já bych se už fakt měla začít učit, ale když...“

- a) ono je toho tolik...
- b) mě ten předmět nebaví...
- c) to učivo je hafo těžký...
- d) já bych vlastně měla vyvenčit psa a pak jsem si ještě chtěla uklidit pokoj a vlastně jsem slíbila mamce, že jí pomůžu s večerů...

Doplňte větu jakkoliv, pokaždé jde o prokrastinaci.

Prokrastinace je nerozumné odkládání naplánovaného úkolu či aktivity. Nerozumné je proto, že si uvědomujeme, že bychom se měli věnovat naplánované aktivitě (např. napsat domácí úkol, naučit se slovíčka...), přesto to však neděláme. Nežádá se tohou vyhnout se povinnosti tak silná, že se raději dobrovolně pustíme do opravdu jakékoliv jiné práce (ano, někdy i do uklízení pokoje). Jenže čas mezitím běží a těsně před písemkou si vyčítáme: „Proč jsem se nezačal učit dřív...“

Pokud byste s prokrastinací rádi zatočili, zkuste třeba:

Dát tomu prvních 10 minut

Jen si otevřít sešit či učebnici a učení (či úkolu) se věnovat fakt jen těch 10 minut. Ne víc. K čemu je to dobré? Nejtěžší krok je vždy ten první. A i když to bude jen malinký krůček, budete ho mít za sebou a dál už se půjde lépe. Navíc získáte lepší odhad, kolik času na učení bude potřeba.

Rozdělit úkol na menší kousky

Pocit, že mám před sebou hromadu učiva, je mnohem horší, než když se učivo rozdělí na menší hromádky v několika dnech, mezi kterými si mohu odpočinout.

Nerušit, odpočívám

Řádně oddělit svůj odpočinek od času pro povinnosti. Není nic horšího než nekontrolovaně odbíhat od učení k jiným lákadlům. Obojí pak za nic nestojí.

Spojit síly s kamarádem

Někdo pomáhá učit se ve dvojici. Ale i v případě, že se raději učíš sám, může pomoci někdo blízký – třeba tipem na zajímavé video, kde je látka lépe vysvětlena. Nebo tím, že ti dá svůj názor: „Už jsem na to koukal a není to až tak hrozné.“ To může pomoci v předmětech, ve kterých necítíš velkou jistotu.

Řekni si o pomoc

Někdy je potřeba najít něco „na míru“ přímo pro tebe. Neváhej a obrať se na školní psychology. Vždy se dá něco vymyslet, od toho tu jsme 😊

Prokrastinace a distančka

Pravidelnost a určitý řád nám pomáhají zvládat i ty nezajímavé, ale nevyhnutné činnosti (třeba uklidit stůl po snídani, než vyrazím do školy). Distanční výuka nabourala strukturu dne a návrat zpět do „kolotoče povinností“ je často bolavý (člověk opět musí stihnout i ranní autobus, a ne se připojit k výuce rovnou z postele...). Následná menší schopnost „dokopat se k něčemu“ a případná prokrastinace může trvat pár týdnů, dokonce i měsíců.

Bud'te k sobě trpěliví. Je to jen normální reakce na nenormální situaci (pandemii).

Zároveň však stále postupujte. Buť jen malými krůčky. A při každé porážce prokrastinace se řiďte mou poslední radou: **odměňte se!** Třeba dalším dílem oblíbeného seriálu. Uvidíte, že takto si jej vychutnáte mnohem víc.

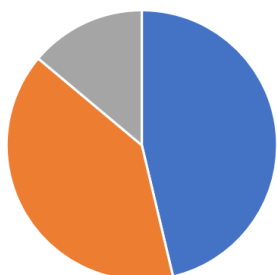
Držím palce! Andrea

A jak to vidíte vy

Dříve se lidé báli polednice, dnes je to zlovolná prokrastinace. Uspořádali jsme anketu, abychom zjistili, co o tomto strašidlu, které krade čas, víte a jak se u vás projevuje. Celkem odpovídalo 109 žáků. Zde najdete výsledky.

Víte, co je prokrastinace?

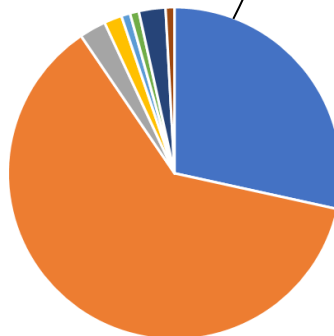
- ano 50
- ne 43
- tuším 15

■ ANO ■ NE ■ TUŠÍM

Co nejčastěji odkládáte?

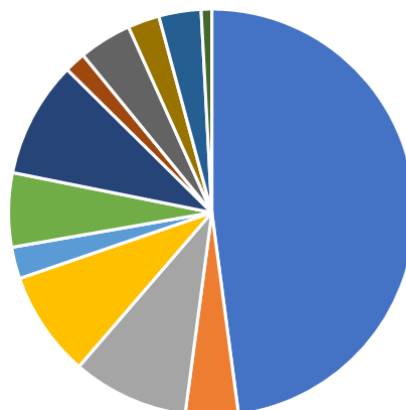
- Domácí práce 33
- Úkoly a učení 72
- Hru na hudební nástroj 3
- Cvičení 2
- Spánek 1
- Mytí vlasů 1
- Vstávání 3
- Čtení 1

■ Domácí práce
 ■ Úkoly a učení
 ■ Hru na hudební nástroj
 ■ Cvičení
 ■ Spánek
 ■ Mytí vlasů
 ■ Vstávání
 ■ Čtení

Kvůli čemu prokrastinujete?

- Mobil/počítač 57
- Kreslení 5
- Čtení 11
- Kamarádi 10
- Sport 3
- Odpočinek 7
- Jdu ven 11
- Rodina 2
- Úklid 5
- Hudební nástroj 3
- Poslech hudby 4
- Chytání lelků 1

■ Mobil/počítač/televize
 ■ Kreslení
 ■ Čtení
 ■ Kamarádi
 ■ Sport
 ■ Odpočinek
 ■ Jdu ven
 ■ Rodina
 ■ Úklid
 ■ Hudební nástroj
 ■ Poslech hudby

FLORÍŠCI RADÍ

https://youtube.com/playlist?list=PLpVxoALKZKX_Z_pu5hi4tm3R1muG2q10k

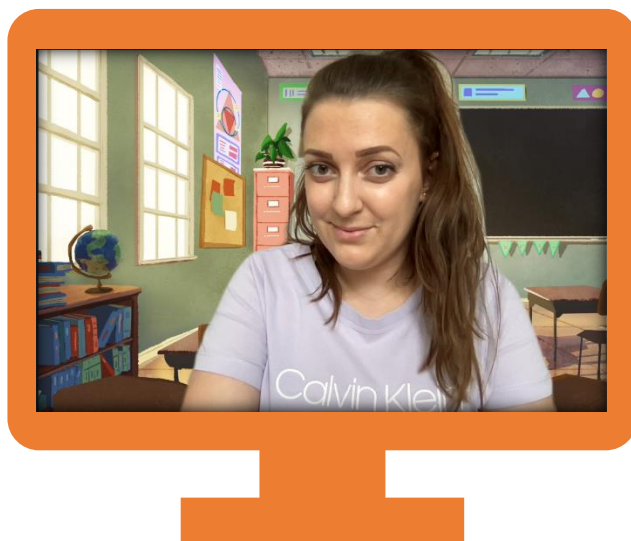
Paní učitelka Nela Krystyníková

Jaké předměty učíte?

Přírodopis, zeměpis a informatiku.

Jaká jsme natočili videa?

Natočili jsme jich dost - Jak vložit úkol do Edookitu, Jak se připojit na online hodinu, Jak si stáhnout Office, Jak vyplnit formulář ke školním předvelikonočním projektům, máme ještě nezveřejněné video - Jak se přihlásit na Umíme to. Ještě toho bude přibývat. Máme nějaké další návrhy na videa. Začali jsme v době distanční výuky a i pro nás to bylo náročné, protože jsme se to učili přes kameru. Všechno! Přesto jsme to zvládli a natočili jsme super videa. Po výuce jsme měli pravidelné schůzky.

Mára

Kolik ti je let?

12.

Proč ses přihlásil do videonávodů Floríšci?

Protože mně to přišlo jako dobrý projekt, tak jsem to zkusil a je to dobré.

Baví tě natáčet videonávody?

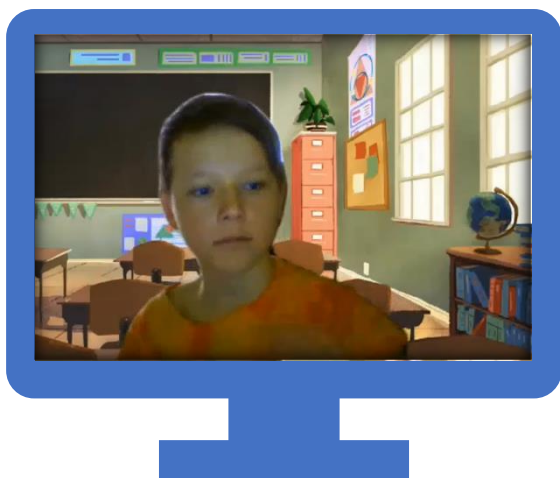
Baví!

Co máš rád (i záliby)?

Mám rád různé sporty a tak.

Bavila tě distanční výuka?

Distanční výuka byla lepší než prezenční!

Radim

Kolik ti je let?

Mně je 12 let.

Proč ses přihlásil do videonávodů Floríšci?

Protože mě baví se zapojovat do takových aktivit navíc, které k něčemu jsou.

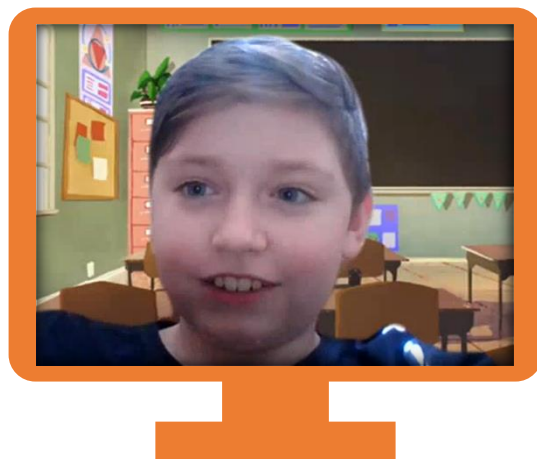
Baví tě natáčet videonávody?

Jo.

Co máš rád (i záliby)?

Mám rád plavání, florbal, skaut a hraní na kytaru.

Bavila tě distanční výuka? Ne!

Haňule

Kolik ti je let?

12.

Proč ses přihlásila do videonávodů Florišci?

Abych někomu pomohla.

Baví tě natáčet videonávody?

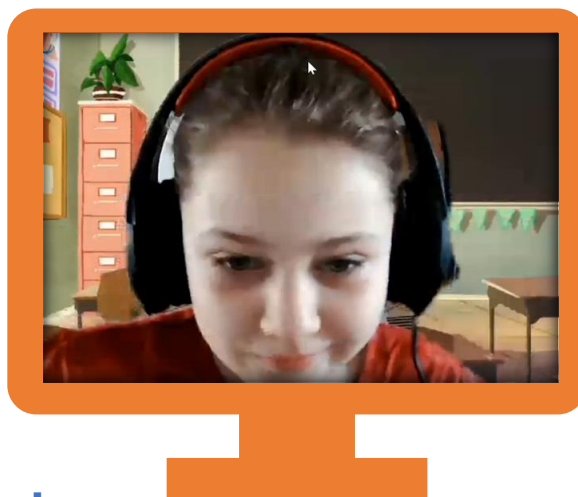
No jasněéé!!! Je to úplně nejlepší s paní učitelkou Krystyníkovou!

Co máš ráda (i záliby)?

Mám jich hodně, hlavně sport! Tak nějak všeobecně! Třeba ježdění na skateboardu.

Bavila tě distanční výuka?

Ne!

Tomandes

Kolik ti je let?

Je mi 12!

Proč ses přihlásil do videonávodů Florišci?

Do Florišků jsem se přihlásil hlavně kvůli tomu, že hodně umím s počítači a mám z toho dobrý pocit, že můžu někomu pomoci.

Baví tě natáčet videonávody?

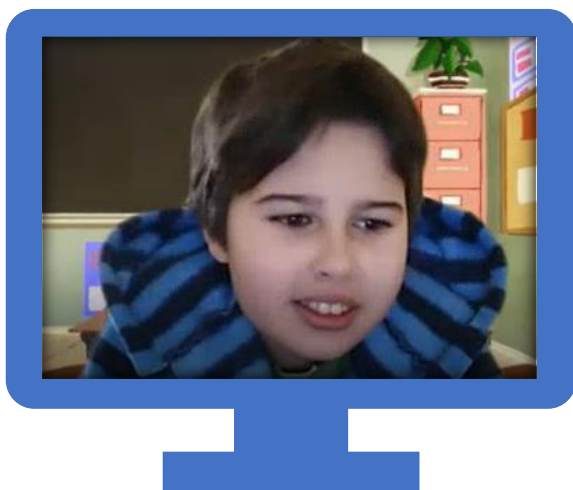
Baví mě to, i když teď už to moc nedáváme, protože už je teď prezenční výuka a distanční už vlastně nikdo nemá.

Co máš rád (i záliby)?

Co mám rád na Florišcích? To, že jsme takový velký kolektiv, který si mezi sebou dokáže pomoci, i když třeba něco nevíme. Kromě Florišků mám z předmětů rád třeba češtinu a angličtinu. Moje koníčky jsou hraní na počítači, programování a jezení 😊

Bavila tě distanční výuka?

Ano! Protože jsem mohl na hodinách hrát BRAWL STARS!

Vítek

Kolik mi je let?

13.

Proč jsem se přihlásil do videonávodů Florišci?

Ani nevím, proč jsem se do videonávodů přihlásil. Možná jsem chtěl dělat něco užitečného.

Baví mě natáčet videonávody?

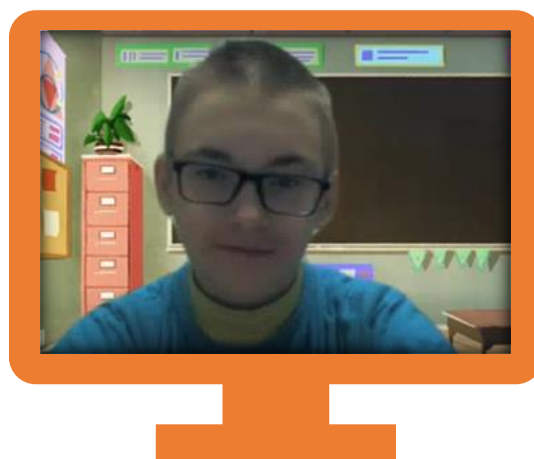
Hrozně moc mě to baví.

Co mám rád (i záliby)?

Mám hodně rád dinosaury, draky, zvířata (teda většinu - bojím se pavouků) a auta. Rád jezdím na kole a na bruslích, rád plavu a montuji ze stavebnice Merkur. Chodím do školního časopisu.

Bavila mě distanční výuka?

Už jsem si na ni zvykl, takže nevím.

Když si někdo zapomene zapnout mikrofon:

Nebo když někdo zapomene, že ten dotyčný na natáčení není:

Á nebó tak:

To jsou naši Florišci!

PLANETA NABE

Dokážete si představit nic? Jde to těžko, že? Vůbec nic, ani tma, ani černo, ani vzduch, ani žádná hranice, něco, co by toto NIC ukončilo. Jen prázdnota a NIC. Prostě NIC. Je to nepředstavitelné, vidíte!

No dobře, tak si představte tmu. To už jde lépe. Tu tmu, která nemá konce, temnotu, do které nezazní žádný zvuk. Představuji si ji docela živě. Najednou se mě zmocňuje jakási beznaděj, lítost, opuštěnost a stesk. Temnota trvá už moc dlouho.

Co to bylo? Jako by někde vzplanula svíčka, ale hned zase zhasla. Bylo to tak rychle a tak daleko, že nevím, jestli se mi to nezdálo. Ne, nemohlo se

mi to zdát. Ted' zase. Úplně v dálce svítí slabé světýlko. Je opravdu velice slabé, ale uprostřed temnoty dodává odvalu. Vnáší sem jakýsi klid, jistotu a naději.

Kousek od prvního světla se rozzářilo druhé. A támhle třetí! Najednou se všude rozsvítila světýlka.

A hele! Docela blizoučko se rozsvítilo malé světýlko, které jako by bojovalo o život. Je jako plamen svíčky, který bojuje proti větru. A zdá se, že zvítězil plamen. Světlo začalo poněkud sílit. Už to není nehmataelné světlo. Je to zářící kulička. A roste. Roste rychle a už to není kulička, ale míč a brzy bude velká jako stůl, jako dům. Ted' už je tak obrovská, že to nejde popsat. Jde to těžko i představit a pořád roste. A s každým metrem září víc a víc.

Všude kolem jsou ted' velká zářící tělesa, která se tvarem podobají kouli. To všechno se ted' začíná točit a léhat a obíhat. Neděje se to nějakou závratnou rychlostí. Ba naopak. Vše se děje s takovým klidem, že to vypadá, jako kdyby to mělo předem stanovený řád.

Ale protože je tu opravdu hodně zářících těles, nebudu popisovat, co se s nimi dělo, a popíšu pouze to, co se dělo s „naším“ bývalým světýlkem. Když nabylo nepředstavitelných rozměrů a potom přestalo růst, mělo tvar podobný kouli. Říkám „podobný“, protože na jednom místě se udělal jakýsi dolíček, na druhém naopak vyrostly velké kopečky a jinde se táhly nespočítatelné kaňony. A tu, kdybychom se podívali blíž, zjistíme, že támhle rostou stromy a tvoří les, tam zase ze země vytryskla voda a naplnila celé údolí, takže vzniklo moře. Květiny vykvety na loukách a mechy obalily

kamenné stráně.

Řeky se splétaly jako stříbrné nitě a jas v nitru koule pozvolna uhasínal. Najednou se však celá koule otřásla jako zemětřesením. Zprvu jsem myslela, že do ní vrazila jiná koule, ale nic takového se nestalo. Koule se takto otřásla ještě

několikrát a pak už byla klidná jako dřív.

Musím podotknout, že při každém otřesu se v lesích, na loukách, stráních i skalách, ve vzduchu i ve vodě objevila zvířata. Nebyla to stejná zvířata, jako máme na Zemi, ale byla jim hodně podobná. Velký rozdíl byl v tom, že tato zvířata byla krotká, a i kdybyste prohledali celou planetu, nenašli byste jediného dravce.

Ano, čtete dobře. Planeta. Byla to planeta a dostala jméno Nabe. Po celé věky nebylo krásnější a šťastnější planety. Od vzniku Nabe až doteď se žádná planeta netěšila tak krásné přírodě, a pokud si něco zasluhuje označení „krásná“, pak je to jedině Nabe. Šťastná a dobrá planeta.

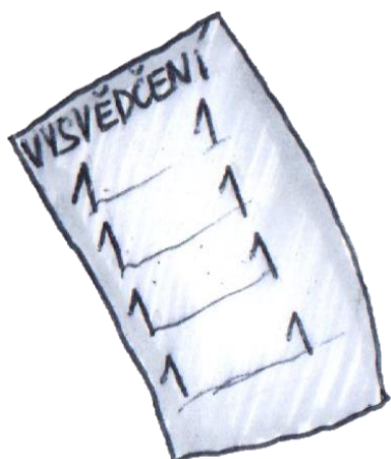

TRABLE S VYSVĚDČENÍM

Dámy, pánové, ale především vy děti, dovolte, abych vás přivítala v jednom malém, útulném domečku. I přes naprostou všednost tohoto místa se tu za chvíli budou dít prazvláštní věci. Ale to už poznáte sami, pokud ovšem budete hezky sedět a poslouchat. Pojd'me se tam tedy společně přenést a seznámit se s jednou malou žížalkou.

Bylo brzké ráno a v malé chaloupce na kraji lesa ještě všichni spali. Všichni až na malou žížalku Marušku. Ta byla již hodnou chvíli vzhůru a netrpělivě se převalovala v postýlce. Nebylo divu, že již nemohla spát, vždyť se konečně dočkala dne, na který se tak dlouho těšila – dnes dostane své první vysvědčení!

Její starší bratr Max, který chodil do školy už víc let, než uměla Maruška spočítat, si klidně vyspával a nějaké vysvědčení mu bylo očividně fuk. U Maxe se to dalo celkem očekávat, ale že ještě ani rodiče nevstávali, to bylo Marušce více než divné. „Co když rodiče zapomněli, že ji mají vézt do školy?“ vylekala se žížalka. Tahle možnost ji vyděsila natolik, že vyskočila z postýlky a jen tak, jak byla, tedy v noční košilce, se doplazila do ložnice rodičů. Vzbudila je jen proto, aby se jí dostalo ujištění, že je času dost a nemusí se bát.

Přesto ale rodiče vstali, vzbudili Maxe a za neustálého Maruščina popohánění se nasnídali. Poté si zabalili dárky pro paní učitelku a slavnostně se oblékli (Max si vzal krásnou bílou košili a Maruška dlouhé růžové šatičky). Pak si všichni sedli do auta a rozjeli se ke škole.

Po příjezdu se každý jiným tempem – Maruška poplazem a Max loudavě tak, že by i šnek byl rychlejší – dostali do tříd. Před třídou potkala Maruška svoji nejlepší kamarádku – berušku Haničku. A podle Haniččina výrazu se malá beruška těšila na své první vysvědčení ještě o ždíbec víc než Maruška. Kamarádky se nadšeně objaly a spěchaly do třídy.

Všichni již byli na svých místech, když se ve dveřích objevila paní učitelka. Její krásná, velká pestrobarevná křídla zářila v tento sváteční den snad ještě víc než obvykle. Mile se usmívala a na stůl položila složku s vysvědčeními. Děti rozčilením téměř nedýchaly.

Potom začala paní učitelka číst jména a žáci si postupně chodili, plazili či létali pro svá vysvědčení. Maruška se příšerně bála, že dostane pětku, přestože měl zatím každý, kdo byl volán, samé jedničky. To by byla ostuda! Ne, že by Max měl známky bůhvíjaké, ale pětku na vysvědčení ještě nedostal nikdy. Maruška s Haničkou byly až na samém konci seznamu.

VYZKOUŠEJ SE ;-)

Nejdřív si šla pro vysvědčení Hanička. A Maruška závistivě pokukovala, jak si odnáší vysvědčení se samými jedničkami. Pak přišla řada i na ni. Pomalu se sunula k tabuli a třásla se jako osika. Uklidnila se, až když držela své vysvědčení, na kterém byly samozřejmě taky samé jedničky.

Cestou k šatnám si všichni hrdě navzájem ukazovali svá vysvědčení. Před školou na ni čekali rodiče. Maruška sáhla pyšně do aktovky, aby se jim pochlubila, ale jen zděšeně zalapala po dechu. „Kde je moje vysvědčení?“ vykřikla zoufalá žížalka. Prohledala ještě kapsu na svačinu i své vlastní kapsy, ale ani tam nebylo. Marně ji rodiče utěšovali, Maruška se rozplakala a nebyla k zastavení.

Přestala, až když k ní přišla Hanička. „Jestli chceš, pomůžu ti hledat,“ pravila ostýchavě beruška. Obě kamarádky se vrátily do třídy a hledaly, kde se dalo – pod lavicemi, pod učitelským stolem, ve skříňkách, a dokonce i na nástěnce. „Vždyť jsme se s ním fotili v šatně!“ vykřikly obě naráz a už se hnaly po schodech dolů. „Tady je,“ zvolala Hanička a zpod lavičky vytáhla Maruščino vysvědčení. Šťastná žížalka se mohla konečně pochlubit rodičům.

A ještě vám prozradím, že ji rodiče za odměnu vzali do cukrárny. Šťastná švestka na ten největší a vůbec nejlepší zmrzlinový pohár, jaký tam měli. A tím náš příběh končí. Na ten zmrzlinový pohár si můžete s rodiči zajít taky, i kdyby vaše vysvědčení náhodou nebylo takové jako Maruščino.

1. Jaké byla Maruška zvířátko?

- ♠ Beruška
- ♥ Žížalka
- ♣ Kočička

2. Jakou barvu měly šatičky, které si Maruška vzala do školy?

- ♠ Růžovou
- ♥ Červenou
- ♣ Modrou

3. Jak šla Maxovi škola?

- ♠ O školu se moc nestaral.
- ♥ Byl to vynikající student.

4. Co se stalo s Maruščiným vysvědčením?

- ♠ Hanička ho snědla.
- ♥ Max jí ho schoval.
- ♣ Zapomněla si ho v šatně.

5. Jakou dobrotu si dala Maruška v cukrárně?

- ♠ Zmrzlinový pohár
- ♥ Ovocný koláč
- ♣ Dort se šlehačkou

6. Jaké zvířátko nejspíš byla paní učitelka?

- ♠ Vydra
- ♥ Rybička
- ♣ Motýlek

7. Jaké známky Maruška dostala?

- ♠ Jednu dvojku
- ♥ Samé jedničky
- ♣ Jednu pětku

Řešení:

1. ♠ 2. ♥ 3. ♥ 4. ♣ 5. ♥ 6. ♣ 7. ♠

A teď zkus Marušku i s vysvědčením a zmrzlinou namalovat! Jakou zmrzlinu si asi tak dala?

LIMERIK PRO HONZU

Po dlouho očekávaném návratu do školních lavic proletěla hodinami českého jazyka jako kometa literární soutěž Limerik pro Honzu. Měla za úkol ukázat, že poezie je zábavná hra pro malé i velké. Zároveň jsme si chtěli připomenout osobnost hravého básníka Jana Vodňanského, který se stal jednou ze 30 tisíc obětí zákeřné nemoci covid-19 v České republice. Předkládáme nejlepší díla malých i velkých z naší školy.

Jeden kluk z Berlína,
dával mouchy do vína.
A pak chytal komáry,
zatlačil je do spáry,
ten jeden hmyzolak z Berlína.

David Růžička, 5. D

Byl dědeček z Prahy
a nezvládal vztahy.
Nemá ani babičku,
Vyměnil ji za svíčku.
Potřeboval spoustu odvahy.

Tobiáš Nováček, 6. C

Byl jeden kluk z Turecka,
chtěl se stěhovat do Řecka.
Říkal: „Já to přeplavu.“
Asi je praštěný na hlavu.
Ten bláznivý kluk z Turecka.

Raul Fazizada, 6. C

Jedna bába z Líšně,
venčivala sršně.
Ten ji jednou bod,
až pod ní prasknul schod.
Ta bába z Líšně.

Alex Pličanič, 7. D

Karbaníci z Příbrami,
pohrdají výhrami.
Vůbec nic je nevyleká,
na dvě sedmy dají fleka.
Skvělí karbaníci z Příbrami.

Honza Slavík, 7. F

Byl jeden týpek z Brna,
chodil venčit drona,
někdo ho okradl
a dron se rozpadl.
Ten divný týpek z Brna.

Adam Michalík, 8. D

Jeden děda z Číny,
opravoval rýny.
Jednou spadl z vršku,
narazil si držku.
Chudák stařec z Číny.

Gabča Parmová, 8. D

Malí chlapi z Bučovic,
byli plní neštovic.
Škrábali se velice,
pak i celá ulice.
Ach, ti chlapi z Bučovic.

David Hudeček, 8. A

Líný mužík z Košic
měl doma šest opic.
Kousaly ho do kolenou,
on je nosil na ramenou,
ten starý dobrák z Košic.

Paulína Chalupová 8. A

Kamarádka z Kožušic,
nezmůže už skoro nic.
Mámu, tátu ztratila,
svého bratra zabila.
Ach, psychopatka z Kožušic.

Veronika Klašková, 9. C

Bílá paní z Třeboně,
je ujetá na koně.
Svazuje je do kozelce,
přitom dělá kotrmelce,
pohřbívá je v záhoně.

Paulína Chalupová, 8. A

Byl jeden cukrář z Paříže,
řekl si, že maltu olíže.
Maltu začal brčkem srkat,
potom musel měsíc smrkat,
ten cukrář z Paříže.

Tereza Klašková, 9. E

Byla jedna bába z Brna
a ta chtěla krmit koňa.
Krmila ho špatným jídlem,
občas taky tvrdým mýdlem,
ta hloupá rašple z Brna.

Linda Vašíčková, 6. F

Byl jeden pán z Paříže,
který se dostal za mříže.
Pěstoval rajčata
střílel s nimi kuřata,
ten kriminál z Paříže.

Katka Kořanová, 7. C

Ten pišišvor z Brna
je mu skoro jedna.
Vždycky když šel na procházku,
vzal si kytku na provázku.
Ten pišišvor z Brna.

Jitka Kostrhunová, 4. B

Znám já jednu nahatou,
nudila se za chatou.
Byla jen tak na Evu,
zaběh jsem jí pro révu,
abych přikryl nahatou.

Jana Havlíčková

Byl jeden dědeček z Wu – Chanu,
co snědl netopýra v županu.
Vesele si dál žije,
ve světě pandemie.
Ten starý Čiňan z Wu – Chanu.

Dominik Král

Znám fotbalistu ze Zbrojovky,
z kapsy mu zmizely všechny stovky.
Za výhru je rozdával,
sudímu jen zamával,
ten kopačka ze Zbrojovky.

David Paulík

Jeden šerpa v Tibetu
koupil ženě tapetu.
Žena křičí: Do háje,
vždyť tam jsou Himaláje,
ty balíku z Tibetu!

Roman Fuksa

Malý chlapec z Bogoty
načůral si do boty,
a tak se stalo,
že v nich čvachtalo.
Chudák malý z Bogoty.

Vladimíra Ressorová

Stará tetka z Řečkovic
Na všechny křičí z plných plic
Na děti, psy i dospělé
V tramvaji, v domě, v kostele
Ta stará tetka z Řečkovic

Alena Nouzová

Byl jeden milý pán z Brodu,
den co den se zdokonaloval v hodu.
Granátem házel do dálky
a připadal si jak za války,
ten milý sportovec z Brodu.

Michaela Tomanová

Byl jeden stařec na Hradě,
choval se tam jak v zahradě.
Kudy chodil,
tudy hnojil,
ten vetčný stařec na Hradě.

Michal Lupač

Znám bezva učitele ze Šlapek,
co nikdy na nikoho nemaj vztek,
neb cvičí, lyžují a plavou,
výuku, tak tu znají jen hravou.
Ach! Ti skvělí učitelé ze Šlapek!

Marie Klašková

Jeden dědek z Brna,
griluje si slona.
Bába na něj huláká,
osol toho tučňáka.
Ty chytráku z Brna.

Vendula Pličaničová

Sedm krásek z Paříže
mělo rádo lanýže.
Přemýšlely dlouze,
jak odolat touze.
Ty lehké ženy z Paříže.

Vladimíra Ressorová

Znám jednoho muže ve Šlapkách,
co nepije pivo po kapkách.
Můžou za to sudičky osudu,
že jej pije po sudu.
Ten kabrňák ve Šlapkách.

Ivo Kunovjánek

Jeden pracháč z New Yorku
Zakoupil si ponorku
Obeplul s ní celý svět
Pookřál jak růže květ
Ten pracháč z New Yorku

Alena Nouzová

Byl jeden strejda z Brněnské
a ten rád bafal na ženské.
Od nástěnky a z boku,
aby se lekly jen „trochu“.
Ten starý dobrák z Brněnské.

Marie Burianová

Byl jeden netopýr z Ugandy,
do rána visíval za kšandy,
dal echo, že na šle,
už zvsoka kašle,
ten polétavec z Ugandy.

Viktor Merta

